

Men jeg vil sige, at man jo kan stille forespørgsler om alt mellem himmel og jord, og jeg må nok erkende, at det her er en forespørgsel, som jeg rystede lidt på hovedet af, da jeg så teksten. Hvad agter ministeren at gøre for at få ro og orden, kunne man lige så godt have skrevet – almindelig god og social opførsel i folkeskolen.

En gang imellem skulle man lige tænke over, om man skal misbruge Folketingets tid med sådan nogle ting, som foreligger her, ikke fordi jeg ikke mener, at det er relevant at drøfte som politiker, men det er et spørgsmål, om det ligefrem kan bære en forespørgselsdebat. Jeg må erkende, at vi kan få nok at lave herinde, hvis vi skal gå ned i den mindste detalje.

Og netop fordi det er den mindste detalje, mener vi i Fremskridtspartiet, at politikerne skal holde fingrene langt fra sådan nogle områder som det her. Det er et ansvar, der skal ud til den enkelte skole. Ledelsen på skolen skal have et stort, stort ansvar for, at det fungerer optimalt.

Jeg troede faktisk også, at det var Det Konservative Folkepartis og Venstres holdning, at politikerne skulle blande sig mindst muligt.

Det er, som ministeren var inde på det, et meget generelt spørgsmål, som helt klart giver indtryk af, at der faktisk skulle være, kan man sige, utrolig dårlige tilstande i den danske folkeskole. Ministeren har også ret, når han siger, at der altid vil være problemer – det sagde jeg også noget om i min korte bemærkning – med nogle elever i folkeskolen på det ene eller det andet felt.

Men efter Fremskridtspartiets opfattelse er det helt klart, at de problemer, der er, skal der arbejdes på at få løst på den enkelte skole. Vi kan aldrig helt undgå problemer med visse elever, og det må vi altså forholde os til.

Når de her problemer, samspilsproblemer, opstår, må man naturligvis løse problemerne ved et forpligtende samarbejde mellem de parter, der er involveret. Når der er problemer, kan man naturligvis tage disse særlige hjælpeforanstaltninger, som vi kender, i brug. Jeg mener faktisk, at det er positivt, at mange lærere efter min bedste overbevisning prøver at klare de her problemer selv. Jeg mener, at der er mange lærere, der er dygtige til at klare de problemer, der er i folkeskolen. At der også er en anden gruppe lærere, der ikke er, som de burde være, skal jeg komme ind på senere.

Man skal naturligvis passe på, at man ikke sætter det helt store apparat i gang, når der er problemer. Jeg synes, det er et positivt udgangs-

punkt, som mange lærere over hele landet har, at man som sagt selv prøver at tage affære og at afhjælpe det pågældende problem.

Som ministeren også var inde på, siger § 2, stk. 3, i folkeskoleloven, at eleverne skal inddrages i samarbejdet med skolerne om at leve op til folkeskolens formål, og det vil selvfølgelig altid være bedst, hvis man har denne tætte kontakt med forældrene. Det er vigtigt, at forældrenes indflydelse bliver styrket efter Fremskridtspartiets mening.

Det er klart, at vi må tage nogle tiltag, måske bedre tiltag. Jeg tænker her på skolebestyrelser osv. Vi har foreslået i Fremskridtspartiet, at der skal være åbne skolebestyrelsesmøder for ligesom at give et incitament til, at de, der nu sidder i skolebestyrelserne, gør det optimale for deres skole, og at man har mulighed for at følge det enkelte medlem ligesom i en kommunalbestyrelse og i et amtsråd.

Men vi skal altså hele tiden holde ved, at det er forældrenes børn i dette land. Det er jo ikke bare en ret, forældrene har; det er en pligt til at gå med ind og løse eventuelle problemer efter Fremskridtspartiets mening. Alle kan naturligvis være enige i, at undervisningen skal være den bedst mulige også i folkeskolen, og det har alle en forpligtelse til at leve op til.

Ministerens oplysning om, at der fra 1972 til 1994 har vist sig en stigning i antallet af elever med sociale og emotionelle vanskeligheder, giver naturligvis stof til eftertanke. Derfor er det udmærket, at ministeren nu vil foretage en dybdegående analyse af problemernes art og se på løsningsmuligheder i en række udvalgte kommuner; det skal ministeren have tak for.

Jeg synes, det var godt, udmærket, positivt, at ministeren understregede, at undervisningen mangler en del praktiske tilgange. Jeg tror netop, at dette kan være medvirkende til at forbedre situationen i den danske folkeskole, også hvad angår de vanskeligheder, enkelte elever har. Jeg siger ikke, at det her vil løse alle problemerne, men jeg er overbevist om, at det vil være medvirkende til en løsning af nogle af de problemer, vi her taler om.

Jeg tror, at vi alle skal gøre os en ting klart, nemlig at Folketinget som sådan har svært ved at gå ind og skal ikke gå ind og sætte alle problemerne på plads. Det er der ingen muligheder for. Vi må forholde os til virkelighedens verden – det synes jeg også at den konservative ordfører må – og netop sige, at det er og bliver ledelsen på de enkelte skoler, man skal give et større